

VII ZAKLJUČAK

Oktobar je obeležen drastičnim slučajevima fizičkih napada na novinare, od kojih su jedan, da stvar bude još gora, izvršili pripadnici policije tokom nereda koje su izazvali protivnici održavanja „Parade ponosa“ 10. oktobra u Beogradu, ali i novim pretnjama koje su dovele do toga da se u Srbiji povećava broj novinara koji su usled ugroženosti morali biti stavljeni pod neposrednu policijsku zaštitu. Pri navedenom, i dalje nema informacija da je, protiv pripadnika policije koji su učestvovali u prebijanju novinara „Danasa“, Aleksandra Roknića, pokrenut makar i disciplinski postupak, kao što nema ni informacija da je bilo kakav postupak pokrenut i protiv napadača na Olivera Nikolića, novinara „Kurira“ i ekipu ovog lista, izvršenog u selu Mihajlovac kraj Smedereva. Dodeljivanje policijske zaštite dopisnici B92 iz Zaječara, Sonji Kamenković, zbog pretnji suspendovanog policajca iz Majdanpeka, može biti znak da organi unutrašnjih poslova ozbiljno shvataju slučajeve pretnji upućene novinarima. S druge strane, činjenica da kolege Sonje Kamenković, kao što je npr. Vladimir Mitrić, dopisnik „Večernjih novosti“ iz Loznice, pod policijskom zaštitom živi duže od tri godine, a da za to vreme nalogodavci napada na njega nikada nisu otkriveni, kao i da je Brankica Stanković pod policijskom zaštitom već duže od 10 meseci, a da se lica nepravosnažno osuđena za ugrožavanje njene sigurnosti pojavljuju, rame uz rame sa narodnim poslanicima, kao relevantni sagovornici u emisijama na nacionalnim TV stanicama, kao i okolnost da policijska zaštita, novinare nesumnjivo ograničava u njihovom poslu, teško da može biti uteha bilo kome. Oktobar je, takođe, obeležen i drastičnim slučajem zloupotrebe slobode izražavanja, kroz nezapamćenu povredu privatnosti i nezakonito objavljivanje podataka o krivičnom postupku vođenom protiv maloletnika, sve u funkciji gušenja štrajka Sindikata pravosuđa Srbije. Činjenica da je neko u pravosuđu spreman da podatke koji se ne smeju objavljivati dostavlja medijima, kako bi kompromitovao sindikalnog funkcionera i članove njegove porodice, te činjenica da je neko u medijima spreman da takve podatke objavi, kršeći sve etičke i profesionalne kodekse, ali i Krivični zakonik koji za takvo postupanje predviđa kaznu do dve godine zatvora, svedoči o tome na kojim granama su u Srbiji i javno informisanje, ali i pravosuđe u koje novinari često upiru pogled tražeći pravdu. Oktobar je prošao i u očekivanju Nacrta medijske strategije koji je Nebojša Bradić, ministar kulture, najavio za početak novembra, te u nadi da će on ukazati na moguće pravce razvoja i srpske medijske scene i mehanizama njene zaštite od ovakvih i sličnih ekscesa. Da li će tako i biti, ostaje da se vidi.